

Tradicija mojega kraja

V mojemo selo, Mali Subotici, sako se leto dela isto. Nedeljo prije Pepelnice ljudi z maskama ido v fašničku povorku.

Prvo ido v Palovec. Tam se si zmaskirani najdejo i složijo v veliko povorko. Mi se navek složimo iza table na koji piše OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica. Ta mi je tabla najlepša jer je to ipak naša lepa škola. Dok puhači orkester počne svirati to je sima znak kaj tre pomalem iti. Do zadružnoga doma v Mali Subotici je puno hodanja. Hodanje nam neje napotno jer nam je zabavno. Si smo skupa. Si nekaj popevlemo i glasno se spominamo. Najbolši se naši kugači. Oni su tak zmaskerani kaj ih opče nebreš prepoznati. Na glavi imajo drvene lofre. Imaju strgane i prevelike hlače napunjene s senom. Zgledijo kaj nekša strašila kaj su pobegla s polja. Mi se ih ništ ne bojimo, ali ona mala deca kričijo i k mamama bežijo. Dok dojdemo do zadružnoga doma, prvo si nekaj pojedemo i spijemo. Nakon toga počne predstavljanje grupnih maski. Dok je to zanimljivo predstavljanje gotovo, vreme je za izbor najbolše maske. Sako leto se zmaskiram najbolše kaj moram, ali nigdar me ne zberejo. Posle toga na razglas pustiju himno fašjeka. Reči su tak teške i ne moči si ih v pamet naljati, ali pripjev je poznati sima. Toga pripjeva od nedelje do torka popevlejo zmaskirana deca koja hodajo od hiže do hiže i pobirajo peneze i cukure. Posle himne, več pred večer zdiže se lutka Fašjek na drevo. Ljudi velijo kaj ga morajo skuriti kaj stera zimo i se zlo kaj je bilo. Dok ga vužgejo vatra tak lepo pucketa i zgledi kaj sonce na nebo. To mi je najlepši dio. Posle toga ljudi maškori popevlejo, svirajo i zabavljaju se do jutra.

Fašjek je sam jedna od hiljadu tradiciji koje ima moje malo selo. Fašjek je bila najlepša i zanavek bo najlepša sobočka tradicija.

Ana, 7.c

Mentorica: Ljerka Jezernik